

Rasmussenovo prohlášení: Vydírání NATO nebo Zelenského plán B?

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/rasmussenovo-prohlaseni-vydirani-nato-nebo-zelenskeho-plan-b](https://prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/rasmussenovo-prohlaseni-vydirani-nato-nebo-zelenskeho-plan-b)

Bývalý generální tajemník NATO Anders Fogh Rasmussen v rozhovoru pro Guardian řekl, že ***pokud NATO neposkytne Ukrajině skutečné bezpečnostní záruky, mohly by některé členské země NATO vyslat své vojáky na ukrajinské území samy***. Co tato slova znamenají?

Anders Fogh Rasmussen, bývalý generální tajemník NATO

15. června 2023 - 02:20

První verze: Politický blaf a vydírání

Pan Rasmussen vede poradní skupinu ukrajinského prezidenta Vladimira Zelenského. Je tedy jedním z hlavních lobbistů za zájmy svého týmu na Západě obecně a v rámci NATO zvlášť. Před rozhovorem pro Guardian cestoval do Washingtonu a několika

evropských metropolí, kde zjevně promluvil o otázce záruk NATO pro Ukrajinu a pochopil, že Aliance nepřijme žádný písemný závazek vůči Ukrajině .

Svědčí o tom emotivní slova Zelenského, která pronesl na tiskové konferenci v Kyjevě. Bez získání takových záruk nemá Ukrajina podle ukrajinského vůdce nic společného se summitem plánovaným na červenec ve Vilnius.

„Pokud neexistují žádné záruky a žádné signály o našem budoucím členství v Alianci, tak co tam děláme, proč jsme zváni na tento summit? Chci být k naší společnosti velmi upřímný, a pokud chápeme, že nikdo tam na nás nečeká a nikdo nám nedá záruky na papíře, právní záruky a ne záruky z Budapešti, vážné a zákonné záruky... Když nám to nikdo nedá, tak proč se scházíme, ... Po Vilnius tam by měl být krok vpřed k NATO nebo krok k odhalení... Ale nechci, aby se to stalo takhle, abychom s vámi žili den co den a abychom zůstali sami s Ruskem.“

Řekl však také, že si je jistý, že záruky budou poskytnuty, ale vzhledem k emocionální intenzitě, s jakou na toto téma hovořil, je pochybné, že tomu jeho tým věří. Zelenskij a jeho tým potřebují úspěch na červencovém summitu NATO z několika důvodů.

Za první, od začátku speciální vojenské operace Kyjev ve své propagandě tvrdil, že celý svět je s Ukrajinou. Kyjev navíc oznámil, že členství Ukrajiny v EU a NATO je geopolitickým cílem. Záruky členství v NATO nebo jakýkoli jiný právně závazný závazek Aliance vůči Ukrajině by byly potvrzením těchto tvrzení v očích obyvatelstva.

Za druhé, odmítnutí Aliance poskytnout Ukrajině bezpečnostní záruky by vyslalo signál nezápadním státům, které by pochopily, že globální Západ nevěří v dlouhodobé vyhlídky režimu na Majdanu. Všechny pokusy Kyjeva ovlivnit pozici Indie, Jižní Afriky a arabských zemí ohledně speciální vojenské operace by rozhodně selhaly.

Za třetí a především. Protiofenzíva zahájená ukrajinskými ozbrojenými silami zjevně neodpovídá očekávání. Mnoho západního vybavení a pracovní síly již bylo ztraceno, ale nejsou žádné výsledky. Zdroje, lidské i vojenské, Ukrajiny nejsou neomezené, navzdory totální mobilizaci mužů a důležitým dodávkám vojenského materiálu a munice ze Západu. Zelenského okolí chce získat záruky pro zachování jeho moci a vlastně zavázat NATO k obraně „majdanského režimu“ .

Rusko právě vtrhlo do německého přístavu Rostock a spustilo čl.5 NATO

Role pana Rasmussena jako lobbisty spočívala ve vyjednávání záruk pro Ukrajinu, ale zdá se, že to nedokázal. Takže on, se Zelenským souhlasem, „prozradil“ informace v rozhovoru pro Guardian . Zpráva je jasná. Pokud někteří členové NATO pošlou své vojáky na Ukrajinu, pravděpodobně se zapojí do vojenských akcí proti ruským ozbrojeným silám.

Tím by se NATO nepřímou zapojilo i do konfliktu s Ruskem. A pokud například letectvo některé ze zemí Aliance zahájí raketový úder ze svého území na jednotky ruské armády, bude zničeno letiště, ze kterého letadla startovala. NATO by pak stálo před volbou: zahájit válku s Ruskem nebo nechat jednoho ze svých členů bez ochrany. Závěr prohlášení pana Rasmussena je následující: **Pokud si nepřejete vážné komplikace, dejte záruky Ukrajině. Je to klasické vydírání a pravděpodobně blaf. A je mu jedno, že závazky NATO vůči Ukrajině by téměř jistě vedly k válce s Ruskem.**

Druhá verze: Záchranný plán od Zelenského

Anders Fogh Rasmussen hovořil o stávajících dohodách mezi Ukrajinou a několika východoevropskými zeměmi. V rozhovoru

uvedl, že zeměmi, které pravděpodobně pošlou vojáky na Ukrajinu, jsou Polsko a pobaltské regiony. V dubnu vyšlo najevo, že Vladimír Zelenskij podepsal s polským prezidentem Andrzejem Dudou pakt, jehož obsah je tak tajný, že nebyl ani ukázán polským poslancům. Přibližně ve stejnou dobu se v médiích šířily zvěsti, že polská armáda by mohla vstoupit na území západní Ukrajiny a nahradit jednotky ukrajinských ozbrojených sil, které budou vyslány na frontu. Na hranici mezi Běloruskem a Ukrajinou by mohly být umístěny i polské brigády. Je pravděpodobné, že Kyjev má neformální dohody s pobaltskými zeměmi o poskytování vojenské pomoci.

Pojďme modelovat situaci. Ukrajinská ofenziva se nedaří. Ukrajina na červencovém summitu NATO žádnou skutečnou záruku nedostane. Navíc Západ, navzdory rezonujícím a bojovným prohlášením, začíná Ukrajinu unavovat. Začínáme vyvíjet tlak na Zelenského, aby si sedl k jednacímu stolu s Ruskem a dosáhl míru. Zelenského tým chápe, že by mohla být obětována. V této situaci Polsko a pobaltské země posílají své jednotky na Ukrajinu a konfrontace s ruskou armádou se stává jen otázkou času.

Jak realistický je tento scénář? Vzhledem k rusofobním náladám ve Varšavě a pobaltských metropolích i iracionalitě evropských politiků je to zcela přijatelné. Existuje však několik ale. Neexistuje žádná záruka, že Spojené státy podpoří své polské a pobaltské vazaly v jejich geopolitickém dobrodružství, i když budou polská a pobaltská vojska na ukrajinském území poražena. Jedna věc je vést válku s Ruskem prostřednictvím Ukrajinců, ale něco jiného je rozhodnout se pro přímý střet s ním a dotlačit svět na pokraj jaderné války.

Jiná věc ale je, je-li myšlenka poslat Poláky a Balty na Ukrajinu iniciativou Spojených států, aby se zabránilo pádu režimu Majdanu a okupaci nových území Ruskem. Takže spolu s vysláním polských a pobaltských jednotek se mírový proces

zintenzivnil. I když to může znamenat začátek rozdělení Ukrajiny. Pak by také Maďarsko a Rumunsko mohly vyslat své jednotky na Ukrajinu, aby získaly území, která považují za svá. Polsko by se tohoto sdílení aktivně účastnilo. Zatímco pobaltské země by mohly získat určité ekonomické výhody.

Čas ukáže, jaký scénář se odehraje.

(rp,prvnizpravy.cz,agoravox,foto:arch.)

Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet

43-8974200277/0100

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!